

Sedelmä

Rääsykoulusta.

Hinta: 5 penniä.

Hedelmä Rääsykoulusta.

Yhtenä päivänä tuli eräs poika-raukka rääsykouluun, jommoisia kouluja Kontooissa on, ja pyysi ystävällisen opettajan opettamaan häntä lukemaan. Hänen yllänsä oli hywin vanha jalku, josta monta vuotta sitten oli tehty isomalle miehelle. Nyt, kun se oli pojan yllä, laahasi se maata, kun hän käveli. Ei hänellä ollut paitaa, ei saappaita, eikä sukia.

Tämän poika-raukan vanhemmat möivät hedelmiä kaduilla. He olivat huolimattomia ja jumalattomia ihmisiä ja panivat lapsensa itse hakemaan ruokaa, kuinka parhain taisivat. Taidattehan hywin ymmärtää, ettei heidän kotonsa ollut juur siisti ja hupainen. Lastuja ja rääsyjä oli vuoteena; ylös-allasin käännetty lori oli pöytänä, ja kassi

wanhaa lautta, pantuna poikittain toisen päälle, oli heidän istunpenkinänsä.

Se oli työlästä työtä opettajille että totuttaa semmoisten vanhempain poikaa noudattamaan koulun sääntöjä tai ilomielin lukemaan läkshjäsä. Mutta huolellisuus ja hywänsuopaisuus voivat paljon waikeuttaa pahimmisjakin ihmisisä. Wäsymättömät opettajat näkiwät paljon waiwaa tästä poika-raukaista ja pitkän ajan kuluttua saiwat he hänen oppimaan lukemaan. Palkinnoksi antoiwat he hänelle Uuden Testamentin; ja köskiwät hänen ottaa sen myötänsä kotio ja pyytää vanhemmiltansa lupaa lukea sitä heille. Hänen piti alkaman lukemisenä Johanneksen ewankeliumin kolmannesta luvusta.

Poika-raukka teki niinkuin häntä oli käsketty. Hän näytti kirjansa vanhemmillensa ja luki siitä heille. Ja katso, kuinka ihmetellen hänen vanhempansa katseliwa häntä. Heidän silmissänsä oli hän oikein oppinut. He istuiwat hil-

jain, kun hän luki heille seuraavat sanat:

"Mutta oli yksi mies fariseuksista, Nikodemus nimeltä, Juudalaisten ylimäinen. Hän tuli yöllä Jeesuksen tykö ja sanoi hänelle: Mestari, me tiedämme sinun Jumalasta opettajaksi tulleen; sillä ei kenkään taida tehdä niitä merkkejä, joita sinä teet, jollei Jumala ole hänen kanssansa. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ellei joku wast'uudesta synny, ei hän taida Jumalan valtakuntaa nähdä."

Ei isä, eikä äiti taitaneet lukea, eikä he luultavasti olleet koskaan ennen kuulleet tätä lukua luettavan. Kun poika oli ehtinyt kolmannen värshyn päähän, keskeytti isä hänen ja sanoi: "Sinä luet wiisiin wäärin: Ellei joku wast'uudesta synny! — se on wiisiin ihan wäärin." Tämä nuori lukia oli kuitenkin warma siitä, että juuri ne sanat siinä seisoiwat. Mutta ei isä siihen tynnyt, vaan sanoi, että hän mielellään

tahtoisi koshdata opettajan, saadaksensa tshhä opettajalta sitä asiaa.

Kun opettaja sai kuulla hänen miehalsunsa, ihasui hän saadaksensa tilaisuutta mennä hänen kottiinsa. Eikä kauran wiipynyt, ennenkuin hän meni sinne. Kun ei ollut mitään istunpaikkaa hänelle huoneessa, seisoi hän ja luki saman luvun. Kun hän tuli niihin sanoihin: "Ei joku wast'uudesta synny", huomasi mies että hänen poikansa oli oikein lutenut ja ihmetteli vielä enemmän poikansa oppia kuin ennen.

Opettaja selitti nyt isälle että uudella syntyimisellä, josta siinä puhuttiin, ymmärretään uutta sydäntä, tai perinperijaisista muutosta ihmisen koko elämässä ja käytöksessä. Hän sanoi, että ne, jotka semmoisen muutoksen hawaitsewat, nyt sen siaan kun ennen rakastivat syntiä, saawat pyhän pelwon tekemästä pahaa. Hän sanoi, että semmoinen ihminen sitten rakastaa sitä kuin hywä on, ja on rehellinen ja raitis. Myöskin että hän

katuu syntensä ja etsii armoa! Herran Jeesuksen Kristuksen kautta, että hän uskoisi ne suuret totuudet, että Jeesus kuoli syntisten edestä, suurimpainkin syntisten, ja että Hän on mieluinen ja voimakas vapauttamaan. Viimein sanoi hän että semmoinen muutos taitaa tapahtua ainoastaan Jumalan Pyhän Hengen kautta ja että hänen tulee rukouksella samaa Pyhää Henkeä, saadakseen sitä uutta sydäntä.

Kun mies kuuli nämät sanat, huusi hän kovaasti: "Me olemme kaiikki väärällä tiellä." Ewangeliumin valo oli tunkenut hänen pimiään mieleensä ja liikuttanut hänen kovaan sydäntensä. Hän näki vaaransa ja turmeluksensa synnissä ja rupeesi tuntemaan tarvitsewansa Vapauttajaa.

Monta vuotta kului ja sama opettaja tapasi taas tämän perhekkunnan. Siinä hän havaitsi että isä ja äiti olivat muuttuneita toisiksi ihmisiksi, -että he nyt olivat kristittyitä. Ne rahat, mitä

he ansaitfiwat, tuhlasfiwat he muinan juopumukseen; nyt he ne käyttiwät tehdäksensä kotonsa siistiksi ja hupaiseksi. Siellä oli nyt pöytä, tuolia, sänkyjä ja sänkywaatteita ynnä muuta. Lapset olivat hywisssä waatteissa ja ruokaa löytyi tarpeeksi. He ei nyt olleet kaikki "wäärällä tiellä", waan toiwomme että ewanġeliumi oli johdattanut heidät kaikki "oikealle tielle."

Emme me sukaties ole niin köyhiä, tietämättömiä tai jumalattomia kuin tämä perhekuunta, mutta kuitenkin on meillä sama syntinen luonto ja meidän kaikkein tähty "wast'uudesta syntyä", muutoin emme pääse Jumalan valtakuntaan. Sukia, kuinka on sinun sydämes laita? Oletko vielä wäärällä tiellä, tai onko Pyhä Henki saanut johdattaa sinun oikealle tielle? Oletko johdatettu pois syntielämästäsi siihen autuaaksi-tekewään Jesuksen Kristuksen tuntemiseen? Olkoon tämä kaikkein meidän rukouksemme:

O Pyhä Henki armias,
 Valaise sielun' walossas,

Sytytä sydämeni;
 Suo armos walo johtamaan,
 Mua oikealle ohjaamaan,
 Dmanas ollakseni!

Totuutees mua totuta,
 Ja ymmärrystä lahjoita
 Sun tahtos tuntemaan;
 Synnistä sielun' puhdisti,
 Woimallas mielen' uudista
 Sinua seuraamahan!

Turussa, 1870.

G. W. Wilén'in ja Rumpp. kirjapainossa.

Näytetty: Karl Achren.